

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

treball
ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 313

Barcelona, Novembre 1969

Preu 2 Pts.

**NO DEIXEM
NI UN MOMENT
DE RESPIR A LA
DICTADURA!**

ENDAVANT EN LA LLUITA PER LA LLIBERTAT!

DECLARACIO DEL COMITE EXECUTIU DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

(1) TRES TRES DISTINTIUS DEL NOU MINISTERI

La formació del nou Ministeri feta la setmana passada inclina decidivament a favor de l'Opus Dei la pugna que en el si del Govern lliuraven les dues principals camarilles franquistes.

L'equilibri entre diversos grups, que donà a Franco un absolut poder de decisió en tots els governs haguts durant els darrers trenta anys, ha estat trencat ara per a donar pas al Govern « homogeni » del qual és parlava des de fa temps entre bastidors, amb clar predomini opusdeïsta.

L'augment de la presència de l'Opus Dei, l'eliminació pràctica dels falangistes i la disminució relativa del poder personal de Franco són tres trets distintius del nou Ministeri.

La solució donada a la crisi, que deixa fora del Govern a « ultres » tan odiats com l'Alonso Vega i Nieto Antúnez i a personatges que han tingut tant de poder i d'influència en ell com Solís i Fraga Iribarne, és la culminació del fracàs de l'estat d'excepció, la conseqüència de la lluita dels treballadors i de les masses populars que obligà a aixecar-lo sense que hagués assolit els objectius que els « ultres » li assignaven. És, igualment, la conseqüència de l'agreujament de les contradiccions entre opusdeïstes i falangistes en el si del govern arrel de l'estat d'excepció, que cobraren després particular agudesesa entorn de l'« operació successió », l'escàndol « Matesa » i el projecte de Llei Sindical, i que han conduït al canvi governamental més important dels realitzats per Franco després de la guerra.

No obstant, la formació del nou Govern no introdueix cap modificació en el caràcter de classe del Govern. L'operació suposa solament que les regnes del Poder són agafades més directament per l'oligarquia financera — de la qual el règim franquista fou sempre instrument —, per a la qual algunes de les estructures polítiques feixistes s'han convertit en una nosa. El nou equip ministerial no es proposa ni de lluny el destruir aquestes estructures, sinó de reduir-ne el paper i sotmetre-les a un control més estricte. D'ací que hagin estat separades la Secretaria General del « Movimiento » i la Delegació Nacional de Sindicats i que hagin estat designats per a aquests càrrecs homes que, si bé tenen antecedents falangistes, no estan tan lligats ni compromesos com Solís a la burocràcia sindical i del « Movimiento ».

Com a resultat d'això s'ha restringit encara més la base de suport del règim ja que una part dels funcionaris de la C.N.S. i del « Movimiento », així com els falangistes que no es resignen a la liquidació política de la seva organització, entraran

en conflicte amb el nou Govern. Per altra banda, l'augment del nombre de ministres i d'alts funcionaris « catalans » no aporta al règim cop nou sosteniment puix que no representen forces catalanes diferents dels grups oligarquics que ja representava i servia López Rodó.

**

NI DISTENSIO NI ESPERA: ACCIO RAPIDA I DECIDIDA DE LES FORCES DEMOCRATIQUES

La composició del nou Gabinet i la seva declaració programàtica feta pública per Carrero Blanco, revelen que el nou ministeri ha estat creat per a accelerar el ritme d'acumulació i centralització capitalista, per a intensificar l'explotació dels treballadors i l'expoliació de les altres capes del poble en benefici exclusiu de l'oligarquia financera i terratinent espanyola, de la qual

són part integrant els grans oligarques catalans. Aquesta declaració entranya implícitament el propòsit de prolongar sota d'unes o altres formes el congelament dels jornals, de continuar expoliant els camperols, de donar via lliure a l'augment dels preus i a l'encariment de la vida, d'utilitzar a fons els recursos i l'aparell de l'Estat per a facilitar tota mena de negocis — inclosos els fraudulents del tipus « Matesa » —, de mantenir segrestades les llibertats democràtiques, d'allargar l'ocupació policíaca de la Universitat i d'intensificar la repressió política, d'obrir encara més les portes del país a la penetració econòmica, política i militar de l'imperialisme estranger.

No obstant, la necessitat de guanyar suports per la seva política dins i fora del país, la pressió de l'opinió pública mundial, la lluita inter-camarilles — que continuarà i s'intensificarà — i, sobretot, l'ascens de la lluita de les masses per les seves reivindicacions econòmiques i polítiques arreu

52 Aniversari de la Revolució d'Octubre

ENARBORANT BEN ALTA LA BANDERA DE L'INTERNACIONALISME !

Fa cinquanta-dos anys, els obrers i camperols de Rússia, dirigits pel gloriós Partit que forjà Lenin, prengueren el Poder. El triomf de la gran Revolució Socialista d'Octubre trencà per sempre les cadenes de l'explotació capitalista en l'imperi dels tsars, omplint d'esperança els oprimits d'arreu de la terra.

L'existència avui de catorze Estats socialistes i l'extraordinària força que les idees del Comunisme exerceixen sobre la Humanitat, mostren tota l'amplada del camí que amb llur sang i heroïsmes obriren els bolxevics als treballadors de tot el món.

La Rússia tsarista endarrerida s'ha convertit en la gran Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques, país pròsper, industrialitzat, el primer en molts aspectes de la tècnica, la ciència i la cultura. Els avanços de la U.R.S.S. en la conquesta del Cosmos s'han posat una vegada més de manifest a les vigílies d'aquest aniversari amb l'extraordinària proesa dels « Soyuz » 6, 7 i 8.

Els pobles de la U.R.S.S., sota la direcció del Partit Comunista, han conquistat i construït tot això havent d'afrontar els constants atacs de l'imperialisme, consentint els més grans sacrificis, aportant la contribució de sang més elevada a l'aixafament de la bestia nazi.

La gran força que és avui la Unió Soviètica juga un paper de primer ordre en la lluita que sostenen els pobles contra l'imperialisme i el neocolonialisme, per la llibertat, pel socialisme, per la pau. Una de les seves expressions més elevades és l'ajuda decisiva que en tots els ordres aporta la Unió Soviètica a l'heroica lluita del poble del Vietnam.

El comunisme catalans saludem aquest 52 Aniversari de la gran Revolució d'Octubre enarborant ben alta la bandera de l'internacionalisme proletari. L'existència de discrepàncies sorgides en la discussió d'alguns problemes en el moviment comunista internacional no alteren el principi, escrit des de sempre i per sempre en les nostres banderes, de la defensa de la Revolució d'Octubre, del Partit de Lenin, de la Unió Soviètica, del Socialisme. I si en debatre aquestes qüestions adoptem una actitud crítica, sempre sobre la base dels principis marxistes-leninistes, és perquè entenem, i així ens ho ensenyà el nostre mestre Lenin, que és com complim el nostre deure de comunistes, que és com contribuïm a la veritable unitat del moviment comunista i obrer.

Celebrem aquest 52 Aniversari volcats en la lluita per acabar amb la dictadura franquista, per conquistar la llibertat i avançar vers el socialisme en el nostre país. Som conscients que aquest és el nostre primer deure internacionalista davant dels pobles de la Unió Soviètica i de tots els països socialistes, així com davant de tots els pobles que lluiten per la seva emancipació. Amb fe inquebrantable en els nostres ideals i plens de confiança en les energies de la nostra classe obrera, dels pagesos, dels intel·lectuals i estudiants, dels homes i dones del nostre país, estem convençuts que la nostra lluita i el triomf d'aquesta és el millor homenatge que els comunistes catalans i d'arreu d'Espanya retem als herois que assaltaren el Palau d'Hivern i canviaren el rostre del món.

(1) Subtítols de la redacció de « Treball ».

NO DEIXEM NI UN MOMENT DE RESPIR A LA DICTADURA!

(Declaració del Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya)

(ve de p. 1)

d'Espanya, poden inclinar el Govern a simular semblants d'obertura, a intentar manobres de seducció envers certs grups i personalitats de l'oposició. Enfront d'aquesta possibilitat, l'experiència que aporta la dimissió del Procurador Eduard Tarragona a causa del fracàs de les seves esperances en una evolució interna del règim, demostra que seria suïcida per a l'oposició i per a les masses el confiar en que aquest o un altre Govern creat per Franco o els seus hereus pugui evolucionar voluntariament cap a una direcció democràtica.

LA democràcia no serà assolida a Espanya a través d'un procés evolutiu del règim dictatorial sinó pel seu esberlament mitjançant l'acció de les forces democràtiques al front de la lluita de les masses. La reducció de la base del règim que resulta de l'expulsió del falangistes del si del Govern, l'afebliment de la dictadura que origina l'afrontament de les camarilles franquistes, la pressió que distints factors interns i externs exerceixen a favor de canvis democràtics no aconsellen la distenció ni l'espera a les forces d'oposició, ans al contrari, reclamen d'aquestes una acció ràpida i decidida, que no deixi un moment de respir al nou Govern, que provoqui noves crisis i que empenyi el règim cap a la seva total descomposició.

El Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya crida els treballadors i antifranquistes en general a intensificar les lluites i accions de masses dels diversos sectors del poble, a treballar amb tenacitat i entusiasme per a fer possible que personalitats representatives de totes les forces, grups i sectors adversaris de la dictadura, a Catalunya i a tot Espanya, concloguin un Pacte amb vista a assolir un període provisional que estableixi les llibertats democràtiques fonamentals, incloses les nacionals de Catalunya, Euskadi i Galícia, concedeixi l'amnistia als presos i exiliats polítics i convoqui una Assemblea Constituent en la qual els pobles d'Espanya puguin decidir lliurement el seu esdevenidor.

**

REPULSA UNANIM CONTRA LA LLEI SINDICAL

COM ja hem assenyalat, les contradiccions sorgides entre les camarilles franquistes entorn de la Llei Sindical han estat una de les causes determinants de la crisi governamental. El projecte aprovat a Tarragona, sense la participació i contra el desig dels treballadors, que volen un sindicat de classe, fou modificat pel Govern a fi d'accentuar la governamentalització dels sindicats, cosa que ha provocat dures crítiques de diversos consells de treballadors i de no pocs buròcrates verticalistes.

Així, a la protesta dels propis treballadors, dels catòlics progressistes, de gran part de la premsa i d'amplis sectors socials dels país que han manifestat públicament llur repulsa al Projecte de Llei Sindical, se suma ara la protesta d'una bona part dels buròcrates dels Sindicats. És cert que aquests es limiten a reclamar el respecte als acords de Tarragona, però aquesta cir-

cumstància obre noves possibilitats per a que els treballadors prossegueixin la lluita contra la Llei Sindical a través de formes obertes, tant a les empreses com als locals sindicals, i per a que la seva acció sigui divulgada a la premsa diària i altres publicacions legals.

ELS treballadors cal que utilitzin amb audàcia aquestes possibilitats per a aconseguir que la protesta contra la Llei Sindical es converteixi en una gran acció nacional que rebí el suport de totes les forces sanes del país, cada dia més conscients que la protesta contra la Llei Sindical és avui una de les principals formes de lluita per la llibertat d'associació i per les altres llibertats democràtiques.

La propera discussió del Projecte de Llei Sindical a les Corts, després de les opinions expressades per l'O.I.T. i per la Conferència Episcopal, després de la recent declaració dels bisbes catalans i de la condemna de l'opinió pública, proporcionarà una excel·lent oportunitat per a que en cada empresa, en cada barri o localitat, a la Universitat i en altres llocs, hom organitzi assemblees, aturs, manifestacions i altres actes de protesta contra l'esmentat projecte, en defensa del dret dels treballadors a crear llur propi sindicat de classe, pel dret de vaga i les llibertats democràtiques.

CONTRA LA REPRESSIO I ELS GRIMS FRANQUISTES

El dia 28 d'octubre fou internat, a fi de complir condemna de quatre anys, el treballador de la construcció Agustín Romero Gata. Cortès, un altre obrer, ha estat condemnat a un any; ambdues condemnes foren imposades per haver assistit a una assemblea de Comissions Obreres el 1967...

La Universitat de Barcelona segueix essent pràcticament ocupada per la policia. Els estudiants no paren de protestar i de lluitar contra aquesta brutal pressió policíaca. Són ja varies les detencions des de l'inici dels cursos.

Com assenyalava la Declaració del Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya en aquest mateix número, és urgent desenrotllar tota l'acció solidària amb els patriotes bascs, contra la repressió. El Comitè del P.S.U.C. de Barcelona ha fet una altra declaració en semblants termes.

Responent a aquestes crides han començat a circular fulles i a sorgir inscripcions a les parets de Barcelona i d'altres localitats de Catalunya. El dia 4 de novembre foren celebrades una sèrie d'assemblees de Curs a la Facultat de Dret en protesta per la pena de mort imposada al jove basc Arrizabalaga i en solidaritat amb la lluita de la població d'Eràndio. El dia 6, uns quatre-cents estudiants es reuniren a la mateixa Facultat i exigiren la retirada de la policia de la Universitat, la liquidació de les jurisdiccions especials i de la pena de mort per motius polítics. L'assemblea fou celebrada a l'Aula Magna i s'acordà elaborar un document de condemna de la repressió.

"A VOZ DO POBO", SALUT!

El Partit Comunista de Galícia ha iniciat la publicació del seu òrgan central « A voz do pobo »; des d'aquestes pàgines adreçem al nostre col·lega la més fraternal salutació comunista i li desitgem els més grans encerts en el combat per la causa dels treballadors i poble galleg per les llibertats nacionals i el socialisme.

OBRERS i pagesos, empleats i funcionaris, estudiants i intel·lectuals, joves i dones, es troben igualment interessats en aquesta batalla que cada grup social ha de lliurar fonent la protesta contra la Llei Sindical amb la defensa de les seves reivindicacions específiques. Això és particularment important pels obrers, la lluita dels quals per un augment real dels salaris, per una seguretat social basada en el salari real, per la setmana de 40 hores, contra els acomiadaments i per altres reivindicacions experimenta un notable ascens, tant a Catalunya com en altres zones d'Espanya. De la intel·ligència per amalgamar en un sol feix les aspiracions econòmiques més sentides pels treballadors amb la lluita per la llibertat sindical dependrà en gran manera que aquesta batalla culmini en grans accions generalitzades que obliguin el Govern a recular i apropin la fi de la dictadura.

**

EL POBLE DE CATALUNYA AMB EUSKADI!

EL Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya envia una salutació fraternal als treballadors i al poble d'Euskadi que ocupa valentment el primer reng del combat antifranquista i assenyalava el camí a seguir per tots els pobles d'Espanya.

La conjugació, a Eràndio, de grans vagues obreres amb poderoses manifestacions de carrer, el tancament de comerços, tavernes, bancs, etc. i altres formes d'acció per reivindicacions que van des de la reclamació de millors salaris i que es posi remei a la contaminació atmosfèrica, fins a l'exigència que es posi fi a la repressió i sigui concedit al poble d'Euskadi el dret a l'autogovern i a l'autodeterminació, donen una imatge de com ha de fer-se realitat la vaga nacional que preonitzem els comunistes com a via per a posar terme a la dictadura.

La lluita del poble basc mereix i reclama la solidaritat activa dels altres pobles hispànics, especialment per a posar una barreira a la ràbia repressiva que el règim mostra envers els combatents antifranquistes bascs. La commutació de la pena de mort d'Antonio Arrizabalaga, aconseguida gràcies a la ràpida i poderosa protesta de l'opinió pública, és un estímul a l'acció per a impedir que siguin dictades noves penes de mort, per a assolir que cessin els Consells de Guerra de Burgos, per a aconseguir que siguin castigats els qui han ordenat de disparar contra pacífics manifestants a Eràndio i que se suspengui la repressió contra els patriotes i revolucionaris bascs.

DETURAR la repressió a Euskadi, a Catalunya i arreu, auxiliar moral i materialment les víctimes de la repressió i els seus familiars, és la més urgent exigència de la lluita antifranquista i un deure de tots aquells qui aspiren a assolir un règim de progrés.

El Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya crida els comunistes a posar en tensió totes llurs energies en l'organització de la lluita de les masses contra el nou Govern, contra la seva política reaccionària, per una sortida autènticament democràtica que faci el poble amo del seu destí i li obri via ampla per a avançar cap al socialisme.

NO DEIXEM UN MOMENT DE RESPIR A LA DICTADURA!
ENDAVANT EN LA LLUITA PER LA LLIBERTAT!

Barcelona, 8 de novembre del 1969
El Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

TOTS CONTRA EL PROJECTE DE LLEI SINDICAL !

Les protestes contra el projecte de Llei Sindical flueixen de tot Espanya: de les Comissions Obreres, dels representants enllaços i jurats d'empresa, de les juntes socials, en primer lloc. Però també de pro-

cedències tan diverses com els « Consejos de Trabajadores », Juntes verticalistes, Procuradors a Corts, estaments de l'Església, etc. D'antuvi renunciem a fer la llarga llista

dels descontents en aquesta protesta nacional, limitant-nos a resumir suscintament, les principals accions que estan en curs a Catalunya.

EXEMPLAR MOBILITZACIO AL BAIX LLOBREGAT

L'element més destacat el constitueix la Junta de Presidents i Vicepresidents de Seccions Socials de la comarca, que ha discutit i aprovat per unanimitat un enèrgic document de protesta, document que s'acorda editar oficialment pel Sindicat, dur a les assemblees d'empresa, entregar a cada treballador i fer-ne una oberta discussió en tots els llocs de treball. L'escrit és enviat a les agències de premsa i es pren l'acord de trametre'l per delegacions oficials a personalitats i organitzacions a

fi de recabar d'elles el seu suport.

A aquesta important acció s'hi ha arribat després d'altres assemblees i reunions de treballadors i de juntes socials locals, com per exemple les del Metall de SANT JOAN DESPI i de CORNELLA, que fan constar en acta llur protesta contra la Llei Sindical i acorden que la Junta de Presidents protesti també i convoqui un ple comarcal d'enllaços.

Les C.O. del Prat han editat també una fulla ciclostilada.

ELS BISBES DE CATALUNYA CRITIQUEN EL PROJECTE DE LLEI SINDICAL

Reafirmant el contingut de la comunicació pastoral que feren el Primer de Maig la doctrina expressada en materia sindical per la Conferència Episcopal, els bisbes de la província eclesiàstica tarraconensa han fet públic un nou document amb motiu de l'elevació a les Corts del Projecte de Llei. L'escrit recorda que s'ha de tenir en compte « ... els principis d'autèntica representativitat, autonomia organitzativa, independència de tota política, llibertat de reunió, expressió i acció... », per concloure que « ... El projecte de Llei Sindical, que aviat serà discutit en el si dels organismes competents de l'Estat, no té en compte suficientment aquella doctrina. »

C.I.D.E.S.A. UN GRAN EXEMPLE DE LLUITA

El nom de CIDESA, empresa de 600 treballadors, del ram de la Construcció, sona constantment des de mes d'abril d'enguany que començaren les assemblees i les accions.

Al juny, malgrat l'acomiadament de 3 treballadors, la vaga assolí una primera victòria: augment de sou, des d'un 35 % pels manobres fins a un 20 % pels oficials de primera i la jornada de treball real de 8 hores.

La unitat forjada durant 3 mesos havia resistit a la prova del foc i, pel setembre, les assemblees de fins a 400 obrers, recomençaren. S'elegí una comissió representativa per a exposar a l'empresa les noves reivindicacions discutides i aprovades.

Quatre dies de vaga: 3, 4, 7 i 8 d'octubre. Maniobres i coaccions de la « Santa Trinitat »; directius d'aquesta empresa de l'OPUS DEI, verticalistes de la C.N.S. i policies s'apleguen per l'acte brutal: 100 obrers acomiadats!

La solidaritat concreta s'organitza: el dia 15, atur solidari de 10 minuts, dels treballadors de l'empresa MONITOR; el dia 19, assemblea de més de 100 treballadors al mig d'un carrer de Bellvitge, amb participació de delegacions d'empreses del ram de la Construcció i d'altres rams (RENFE, Arts Gràfics, Metall [Pegaso], Banca, etc.) i també d'estudiants. Cents de fulles són distribuïdes denunciant la CIDESA, cridant a l'ajuda envers els treballadors en lluita.

El Comitè de Barcelona del P.S.U. de C., crida a la solidaritat activa, de lluita, amb els treballadors de CIDESA a la « recollida de diners, aturs de solidaritat, trameses de delegacions i comissions a visitar els acomiadats i llurs famílies, a expressar a les assemblees de CIDESA, de la Construcció, a les assemblees obreres en general, l'exigència que tots els acomiadats siguin reintegrats als seus llocs de treball sense cap sanció.

ULTIMA HORA: Judici a Magistratura contra un primer grup de 40 obrers que són acomiadats amb una indemnització tapaboca.

INTENSA AGITACIO A BARCELONA

Després dels documents de què donavem compte en el nostre número passat, continua desenrotllant-se una intensa activitat sobre les questions de la Llei Sindical i la plataforma obrera. Destaquem entre altres l'escrit elaborat pels treballadors del tèxtil rebutjant la Llei Sindical i formulant la plataforma obrera per un sindicat de classe, escrit que ha passat a la firma dels treballadors del Ram.

A nivell de Comissions Obreres, ultra el Document de la C.O. Nacional de Catalunya, el número 4 de « Comisiones Obreras Informa » conté un documentat treball d'anàlisi i orientació sobre el Projecte de Llei i la Comissió Obrera Local de Barcelona ha posat en circulació un projecte editat a impremta sobre les bases per un sindicat obrer.

Per la seva banda, el número 14 del Butlletí de les C.O. dels treballadors del ram d'assegurances dedica un gran espai a aquest tema, i així ho fa també el butlletí intern dels treballadors d'ESESA.

LA INDIGNACIO ESCLATA A TORRE BARO-LA TRINITAT

Dos mil veïns envaeixen l'autopista Barcelona-Granollers

Cerimònies inauguratives, fotos a la premsa, declaracions pomposes del Governador, Alcalde, Consellers municipals no n'han faltat a la inauguració de l'autopista Barcelona-Granollers; de fer aquestes moixigangues en saben llarg els Garicano Goñi — avui Senyor Ministre... —, els Porcioles i Cia. Del que no saben ni volen saber aquests « administradors » municipals al servei dels capitosts de les finances i de la indústria és de preservar els interessos de la població, i menys encara de la població treballadora.

Els veïns de Torre Baró-Trinitat ho saben pla bé que s'han trobat amb el barri tallat en dos per l'autopista esmentada, sense els passos suficients per atravesar-la i obligats, a causa d'això, a donar llargues voltes en anar o venir de la feina, en desplaçar-se pel que sigui d'un sector a l'altre del barri.

De res han servit les repetides gestions que han fet i, finalment, la indignació ha esclatat en massiva protesta: el dia 3 uns dos mil torre-baronencs envaeïen l'autopista i s'assentaven al seu bell mig, obligant les autoritats a fer acte de presència i arrencant-les la promesa de ràpida construcció dels passos exigits. De moment no és més que una promesa. Però els veïns de Torre-Baró i La Trinitat estan disposats a no deixar-se contar més floreta i a actuar amb acrescuda energia si cal fins obligar les autoritats a passar de les promeses als fets.

Bravo, pels veïns de Torre-Baró!

L'ENERGICA ACCIO DELS TREBALLADORS TERRASSENSCS

Les Comissions Obreres de Terrassa han fet circular profusament una crida a elevar la més forta oposició obrera al projecte de Llei Sindical. Fulles, pintades a les parets, reunions a les empreses expressen ininterrompidament la protesta dels treballadors. L'òrgan local del P.S.U.C. « El Pulso » hi ha dedicat el seu editorial. Arreu hom sent expressar d'una o altra manera la repulsa al projecte elevat a les Corts.

D'entre les reunions celebrades, destaquem la de la Junta Social del Metall, que aproba una resolució condemnatòria del projecte de Llei; l'Assemblea de representants del Metall amb un centenar d'assistents que refrenda aquella protesta i adreça un document al Consell Provincial de Treballadors i a les Corts presentant la plataforma sindical obrera i aproba un altre document per a que sigui discutit oficialment a totes les empreses del Ram de la comarca.

Els treballadors d'A.E.G. Industrial firmen un escrit oposant-se al Projecte de Llei i plantejant les reivindicacions sindicals obreres.

La Junta de Presidents i Vicepresidents de tots els rams ha rebutjat també, en els mateixos termes, la Llei Sindical.

Una concentració de càrrecs sindicals tingué lloc el dia 24 davant el local de la C.N.S. per protestar contra una nota enviada a la premsa pels verticalistes locals i contrària als acords presos en les assemblees de representants obrers.

PINTADES A MANRESA

La parets de la localitat mostren en forces indrets les expressions condemnatòries del Projecte de Llei Sindical, pintades per les Comissions Obreres locals.

Hi han no poques altres accions en curs en diverses localitats de Catalunya. En les zones de concentració fabril més especialment, un crit es fa via imperiosament: NO A LA LLEI SINDICAL! SI AL NOSTRE SINDICAT DE CLASSE!

O UNIVERSITAT SENSE POLICIA, O UNIVERSITAT IMPOSSIBLE

Des del primer dia de curs, la universitat està pràcticament en mans de la policia. La Brigada Social hi té nombrosos bidells i agents, alguns d'ells matriculats, que controlen en permanència el que es fa a les aules, claustres, escales i bars. El carnet és exigít a l'entrada dels centres. La policia armada, que patrulla a l'interior d'alguna facultat, ha penetrat en diverses ocasions a d'altres centres per a impedir la celebració de reunions i retirar cartells; en una d'aquestes ocasions fou detingut l'estudiant de Biològiques Martí Domingo. També ha estat detingut a la porta de l'Escola d'Enginyers l'estudiant Josep M. Montagut. Amb aquests són 7 els universitaris de Barcelona empresonats.

L'ambient irrespirable derivat d'aquesta situació es tradueix entre el professorat i les autoritats acadèmiques en un profund malestar. El rector Albadalejo no va assistir a la mascarada d'obertura oficial de curs; M. Alonso ha dimitit com a degà de Dret, i al claustre del 22 d'octubre no es va trobar ningú que acceptés de substituir-lo. El degà de Ciències, Granados, està en conflicte amb la Junta de Govern. El director de l'Escola d'Enginyers, Ferraté, s'ha negat a autoritzar l'entrada de la policia a l'Escola i ha presidit una assemblea de més de 500 estudiants de primers cursos.

Mentrestant, la premsa de la ciutat ha fet públic que després del decret d'associacions, només se n'han constituït dues, amb un total de 125 membres (dels quals no tots són estudiants). Naturalment, estan lligades al Movimiento i es reuneixen als locals de la fantasmagòrica Comissaria del SEU, al carrer Canuda!

Es evident, ara més que mai, que el règim ja no té cap política a oferir als estudiants. El seu fracàs és total. Però la situació no és fàcil per a les forces democràtiques. Cal imposar la llibertat d'expressió i de reunió, cal paralitzar la repressió, cal acabar amb el control policíac i expulsar la policia de la universitat.

Els estudiants, des del primer dia, han dut a terme accions de solidaritat amb el Vietnam, s'ha repartit propaganda, s'han fixat cartells i s'han celebrat assemblees. Han començat els atacs contra alguns professors reaccionaris, com el catedràtic de Medicina Vidal Sevilla, i el d'Econòmiques, Voltes, que havia estat ja expulsat l'any passat pels estudiants. Tots aquests moviments han culminat amb l'ocupació de la

CAMPANYA PER UN PARTIT MES FORT I ARRELAT EN LES MASSES

L'exemple de la Comarca 15

Iniciem una nova campanya amb objectius molt importants, tal com ho exigeixen les necessitats de la lluita.

De la discussió profunda de la Declaració del Comitè Executiu i de les decisions preses ara dependrà, en bona mida, l'èxit de les tasques plantejades. Després, sobre la marxa, l'estudi de les experiències ens permetrà de millorar tot el nostre treball.

Així ho han comprès els companys de la Comarca 15. Totes les cèl·lules d'aquesta organització han discutit i adoptat el seu pla de treball.

Els companys de la Comarcal ens escriuen anunciant-nos que ja han reclutat 8 nous militants i fixat a 312.500 pts. els seu compromís d'ajut al Partit. Els companys d'aquesta direcció faran una aportació personal de 3.000 pts.

Esperem de totes les organitzacions que comuniquin les decisions adoptades i els resultats que vagin obtenint.

AJUT ECONOMIC

Comarca 30 N, 10.625 pts.; Comarca 30 S, 5.313 pts.; Grup Bolivar, 52.946 pts.; Comarca 40, 778 pts.; C.E., 2.288 pts.; Donatiu del company B., 1.250 pts.

RECTIFICACIO

En la llista nº 13 de la Campanya dels cinc milions fou publicat un donatiu de Calafell de 300 pts; calia dir; un donatiu de Castelldefels.

Universitat Vella el dia 11 de novembre. Només hi ha, efectivament, un camí: no cedir a les intimidacions i crear una vasta mobilització de masses que posi fi a la presència de la policia. Com diuen els estudiants del P.S.U.: **o universitat sense policia, o universitat impossible.** L'actitud d'alguns professors i autoritats acadèmiques permet de pensar en la seva incorporació a aquesta lluita. La premsa, d'altra banda, comença a trencar el mutisme dels primers dies: aquesta és també una plataforma que permet de treure la qüestió universitària al carrer i que cal aprofitar. Però cal també que tots els sectors populars i democràtics facin seu el problema universitari, i no sols a la ciutat de Barcelona: Convertim en consigna nacional el crit de: **FORA LA POLICIA DE LA UNIVERSITAT!**

TERRASSA AMB EL VIETNAM!

El diumenge 26 d'octubre, en un cine de Terrassa on es projectava la pel·lícula « Los boinas verdes », grups de nois i noies van interrompre la projecció amb slogans anti-imperialistes i tirant ous, tomàquets i pintura roja sobre la pantalla. El cine fou evacuat per la policia i el film no es projectà. En les fulles repartides pels manifestants es denunciava la falsedat i hipocresia d'un film que glorifica aquest cos expedicionari d'assassins mercenaris, especialistes en tota mena de tortures, que l'imperialisme ianqui utilitza al Vietnam en la seva obra de genocidi. Des d'aquestes planes saludem aquesta audaç iniciativa i tots els altres actes de solidaritat amb el poble vietnamès, com la col·locació de dues banderes del F.N.L. a la facultat de Medicina coincidint amb la mobilització del poble nordamericà el 15 d'octubre. A més a més, volem subratllar l'eficàcia d'aquest

tipus d'accions espectaculars, les quals poden, amb el seu exemple d'audàcia, promoure el compromís actiu de nous sectors de la població.

UNA DELEGACIO DEL PARTIT COMUNISTA D'ESPANYA HA VISITAT COREA DEL NORD

Invitada pel Partit del Treball de Corea, ha visitat aquest país el passat mes d'octubre una delegació del Partit Comunista d'Espanya encapçalada pel seu Secretari General, Santiago Carillo i de la qual formaven part Gregori López Raimundo, Secretari General del nostre Partit, i Santiago Alvarez, Secretari del P.C. Galleg.

Un comunicat conjunt ha estat publicat donant compte dels fruitosos resultats de les conversacions celebrades entorn a les qüestions polítiques dels respectius països, sobre els problemes de la lluita contra l'imperialisme i sobre la unitat del moviment comunista i les forces antiimperialistes i revolucionàries. El comunicat subratlla com aquesta entrevista ha enfortit l'amistat fraternal i la cohesió dels partits i els pobles d'Espanya i de Corea.

PROMOCIO LENIN

Comarca 15, 8 nous militants.

SENYOR MINISTRE: I LA QUOTA DE LA SEGURETAT SOCIAL AGRARIA?

Els pagesos també han estrenat ministre. Un ministre especialista prou conegut puix que fou President de la Germandat Sindical de Llauredors i Ramaders. Un terratinent, naturalment.

Sobre la taula ministerial haurà trobat un problema greu i urgent, mobilitzador, a més — quants mals de cap —, de bastants milers de pagesos catalans que no paguen els rebuts inics de la Seguretat Social Agrària.

Així ho han reafirmat, una vegada més, els camperols gironins reunits en assemblea a la C.O.S.A. tips de promeses, gestions i pèrdua de temps en el « laberint burocràtic ». Jerarques i altres procuradors s'ho veien venir i van considerar més prudent no assistir a l'assemblea.

Un grup important de pagesos va presentar, front a l'escrit del President de la C.O.S.A., un document molt més enèrgic que fou aclamat pels assistents. I si bé el Sr. de Ribot aconseguí, encara, un vot de confiança, el fet important és que pràcticament tothom signà el segon document.

L'experiència d'aquests dos anys ha ensenyat als camperols gironins que cal buscar formes més eficients per a fer triomfar llurs reivindicacions. El marc de la C.O.S.A. els ha permès de reunir-se, i organitzar la resistència al pagament de la quota, però, s'han convençut que cal fer més que la sola via legalista perquè la força multiplicada obligui el govern a donar una solució positiva.

**

Un grup nombrós de pagesos lleidatans ha reclamat, igualment, una reunió de la C.O.S.A. amb el mateix ordre del dia. En una carta dirigida a la premsa es manifesten partidaris de que la S.S.A. sigui equiparada a la branca general, tant en les prestacions com en el sistema de contribució.

En el seu primer número, « CAMP », portaveu de les Comissions de Pagesos de Catalunya, es pronuncia per la mateixa solució.

Si els Srs. Presidents de les C.O.S.A. no volen lluitar per aquesta justa reivindicació, els pagesos n'extreuran una conclusió lògica: Fora i elecció dels qui estiguin disposats a defensar els interessos de la pagesia treballadora.